

Prima instanță: Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău
(judecător Victoria Hadîrcă)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
(judecători Mihail Ciugureanu, Iurie Cotruță și Natalia Simciuc)

Î N C H E I E R E

10 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componență

Președintele completului

Judecători

Ala Cobăneanu

Dumitru Mardari

Luiza Gafton

examinând admisibilitatea recursului declarat de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Mocanu Serghei împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova, intervenienți accesorii ÎS "CRIS "Registru" și Ministerul Afacerilor Interne cu privire la recunoașterea ilegalității refuzului, obligarea privind emiterea deciziei și compensarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2017, prin care au fost respinse apelurile declarate de Mocanu Serghei și Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 21 iunie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 29 ianuarie 2015 Mocanu Serghei s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, solicitând recunoașterea ilegalității refuzului Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal cu nr. 04-14/1798 din 24.12.2014; obligarea emiterii deciziei, la plângerea din 23 decembrie 2014, în temeiul art. 27 al Legii nr. 133 din 08 iulie 2011 și compensarea prejudiciului moral în sumă de 10000,00 lei (f.d. 1, vol. I).

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 23 decembrie 2014 s-a adresat cu o plângere la Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova privind constatarea încălcărilor dreptului său la protecția datelor cu caracter personal. În urma examinării plângerii din 23 decembrie 2014, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, prin scrisoarea nr. 04-14/1798 din 24 decembrie 2014, a refuzat emiterea unei decizii, în temeiul art. 27 din Legea RM nr. 133 din 08 iulie 2011.

Reclamantul consideră că, refuzul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. 04-14/1798 din 24 decembrie 2014 privind emiterea unei decizii, este nemotivat și ilegal, deoarece la emiterea refuzului s-au ignorat prevederile art. 27 din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011.

Mai indică că, pentru incomoditățile și suferințele pricinuite prin abuzurile reprezentanților pârâtului, în conformitate cu art. 1404 alin. (1)-(4) din Codul Civil, în coroborare cu prevederile art. 25 alin. (3) și alin. (4) din Legea nr. 793-XIV din 10 februarie 2000, din contul pârâtului urmează a fi încasată suma de 10000,00 lei pentru repararea prejudiciu moral cauzat.

Prin încheierea Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău din 25 februarie 2015 acțiunea la cererea de chemare în judecată depusă de Mocanu Serghei a fost scoasă de pe rol (f.d.12-13, vol. I).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2015 recursul declarat de Mocanu Serghei a fost admis și s-a casat încheierea Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău din 25 februarie 2015, cu remiterea pricinii la rejudicare în instanța de fond, în același complet de judecată (f.d. 31, vol.I).

Prin hotărârea Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău din 16 iulie 2015 acțiunea lui Mocanu Serghei a fost admisă parțial, a fost recunoscut ca fiind ilegal răspunsul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. 04-14/1798 din 24 decembrie 2014 și s-a obligat să examineze plângerea lui Mocanu Serghei din 23 decembrie 2014, cu emiterea unei decizii. În rest, acțiunea a fost respinsă (f.d. 50, 55-57, vol. I).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2015 apelul declarat de Mocanu Serghei împotriva hotărârii Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău din 16 iulie 2015, a fost restituit (f.d. 88, 89-92, vol.I).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2015 apelul declarat de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a fost admis și s-a casat hotărârea Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău din 16 iulie 2015, cu remiterea pricinii la rejudicare în instanța de fond, în alt complet de judecată (f.d. 94-98, vol. I).

Prin încheierea Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău din 19 ianuarie 2016 a fost admisă cererea lui Mocanu Serghei din 18 ianuarie 2016, s-a ridicat de la examinare în ordine civilă, cauza la cererea de chemare în judecată depusă de Mocanu Serghei și s-a remis Curții de Apel Chișinău pentru soluționarea chestiunii invocate de Mocanu Serghei în cererea din 18 ianuarie 2016 și anume, pentru examinarea de către Curtea Supremă de Justiție a recursului declarat de Mocanu Serghei împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2015 (f.d. 136-137, vol. I).

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 10 martie 2016 recursul declarat de Mocanu Serghei a fost admis și s-a casat încheierea Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2015, cu restituirea pricinii spre examinare în aceeași instanță (f.d. 152-155, vol.I).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2016 apelul declarat de Mocanu Serghei a fost admis și a fost casată hotărârea Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău din 16 iulie 2015, cu trimiterea pricinii la rejudicare în instanța de fond, în alt complet de judecată (f.d. 165-170, vol. I).

Prin hotărârea Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău din 21 iunie 2016 acțiunea lui Mocanu Serghei a fost admisă parțial, a fost recunoscut ca fiind ilegal răspunsul Centrului

Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. 04-14/1798 din 24 decembrie 2014 și s-a obligat să examineze plângerea lui Mocanu Serghei din 23 decembrie 2014, cu emiterea unei decizii. În rest, acțiunea a fost respinsă (f.d. 190, 199-203, vol.I).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2017 a fost respins apelul declarat de Mocanu Serghei și Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova, cu menținerea hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 21 iunie 2016 (f.d. 144-157).

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a conchis că, instanța de fond corect a constatat că, având în vedere faptul că Legea privind protecția datelor cu caracter personal, recunoaște subiecților datelor cu caracter personal dreptul de a depune plângeri, în cazul în care apreciază că prelucrarea datelor nu este conformă legii și prevede în mod implicit dreptul acestora de a obține o decizie motivată din partea Centrului, întrucât legea respectivă indică expres asupra acțiunilor și soluțiilor care pot fi efectuate de Centru în momentul sesizării sale cu o plângere din partea unui subiect. Or, pe lângă faptul că Legea privind protecția datelor cu caracter personal nu instituie careva excepții de la protecția oferită, în speță este evident că Mocanu Serghei, considerându-se subiect al datelor cu caracter personal, a adresat o plângere Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova privind constatarea încălcărilor comise a dreptului său la protecția datelor personale de către Inspectoratul de Poliție Buiucani, iar art. 27 alin. (3) din Legea privind protecția datelor cu caracter personal direct indică că, chiar și în cazul lipsei încălcărilor prevederilor legislației, se emite o decizie motivată în acest sens.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova la data de 06 iunie 2017, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea parțială a deciziei instanței de apel, în partea ce vizează respingerea cererii de apel declarate de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii înaintate de Serghei Mocanu, ca neîntemeiată.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că atât instanța de apel cât și instanța de fond nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, au aplicat eronat normele de drept material.

Verificând argumentele invocate de reprezentantul recurentului în cererea de recurs, pe baza materialelor din dosar, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 21 noiembrie 2017 Curtea Supremă de Justiție a expediat intimatului o copie a cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii copiei respective (f.d. 34, vol.II). Având în vedere că intimatul nu

a prezentat referință în termenul acordat, admisibilitatea recursului urmează a fi decisă în lipsa acesteia.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit scrisorii de însoțire (f.d. 21, vol.II), decizia Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2017 a fost expediată în adresa părților la data de pentru 07 martie 2017.

Luând în considerare faptul că la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării actului contestat, nu poate fi stabilită cu precizie data la care recurentul a făcut cunoștință cu decizia integrală a instanței de apel, recursul depus la data de 06 iunie 2017 se consideră a fi declarat în termen.

În conformitate cu art. 433 lit. c) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare.

În speță, recursul a fost înaintat de Consultantul în direcția juridică și relații cu publicul a Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova, Ira Bebea, care este reprezentantul recurentului în bază de procură (f.d.30, vol.II), astfel temeiul stipulat de art. 433 lit. c) Cod de procedură civilă nu are incidență.

Potrivit art. 433 lit. d) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

La caz, completul relevă că nici temeiul prevăzut de art. 433 lit. d) Cod de procedură civilă nu este aplicabil.

Luând în considerare cele constatate supra, completul conchide că recursul nu poate fi considerat inadmisibil în baza temeiurilor enumerate la art. 433 lit. b), c) sau d) Cod de procedură civilă.

În continuare, audiind raportul verbal al judecătorului raportor cu privire la încadrarea celor invocate în recurs în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2)-(4) Cod de procedură civilă, completul constată existența temeiului de inadmisibilitate stipulat la art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă.

Conform art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Potrivit art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;

b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;

c) a interpretat în mod eronat legea;

d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Conform art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Aceste dispoziții legale fundamentează ideea potrivit căreia judecarea recursului exercitat conform Secțiunii a 2-a, Cap. XXXVIII, Cod de procedură civilă, are un caracter devolutiv și privește în exclusivitate probleme de drept material și procedural, verificându-se legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, sarcina instanței de recurs la această etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justiție și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile *Delcourt* contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și *Erfar-Avef* contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea *Trevisanato* contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea *Hansen* contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea *Nersesyan* contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ notează că cererea de recurs depusă de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova este întemeiată, în drept, pe temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2) lit. a) și c) Cod de procedură civilă. Totuși, din conținutul cererii de recurs rezultă că, în mare parte, reprezentantul recurentului a reluat criticile formulate în fazele procesuale anterioare, asupra cărora instanța de apel și instanța de fond s-au pronunțat cu suficientă putere de convingere, iar invocarea pretinselor încălcări admise de instanța de apel și prima instanță

nu sunt suficient de fundamentate și nu au vocația de a conduce la modificarea soluției în prezenta cauză civilă.

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Din considerentele nominalizate și având în vedere faptul că instanțele ierarhic inferioare au examinat cauza sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor, argumentele principale ale recursului, care sunt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios la judecarea cauzei în ordinea de apel și în prima instanță, completul ajunge în mod unanim la concluzia de a considera recursul declarat de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 433 lit. a) și 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Ala Cobăneanu

Judecători

Dumitru Mardari

Luiza Gafton